

SAMOSTALNO UČENJE

Prof. dr. Vlado Andrilović

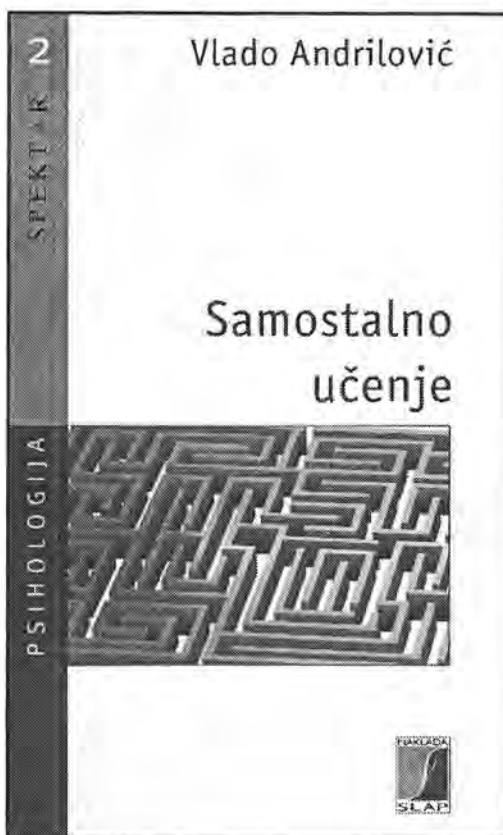
Prof. dr. Vlado Andrilović, ki je v andragoških krogih poznan kot plodovit avtor, saj je poleg svojega pedagoškega dela na univerzi v Zagrebu objavil več pomembnih del (naj omenim samo najpomembnejše: Andragogija, Kako odrastao čovjek uči ...), je v zbirki "Spektar" založbe Slap iz Jastrebarskega v letu 2001 izdal knjigo Samostalno učenje.

Knjigo posveča vsebinam, vezanim predvsem na miselno-verbalno samostojno učenje.

V prvem delu knjige se loti analize in opredelitve pojma samostojno učenje. Bralca seznanja z analizami raziskav dveh pomembnih andragogov, ki sta se raziskovalno ukvarjala z razširjenostjo samostojnega učenja – to sta kanadski raziskovalec A. Tough in slovenska univerzitetna predavateljica in raziskovalka A. Krajnc. Avtor ugotavlja, da se vsi ljudje, tako otroci kot odrasli, občasno samostojno učimo. Posameznikova uspešnost pri samostojnem učenju pa je zelo odvisna od njegove usposobljenosti zanj. Za samostojno učenje so boljše opremljeni tisti, ki že imajo določeno predznanje, tisti, ki poznajo načine, kako priti do novega znanja, in tisti, ki so motivirani. Avtor poudari tudi pomen samovrednotenja pri samostojnem učenju in prikaže najpomembnejše faktorje individualnih razlik pri učenju ter procese, ki pri samoučečem se posamezniku nastajajo pri sprejemanju, predelavi in uporabi znanja. S prikazom motivacije in mentalne kondicije posameznika ter njunim pomenom pri samostojnem učenju avtor sklene prvi del knjige.

V drugem delu knjige avtor obravnava pedagoško-psihološke značilnosti miselno-verbalnega učenja in pomnjenja. Navaja tudi izsledke mnogih raziskav, ki so bile narejene na to temo.

Tretji del knjige je namenjen obravnavanju organizacije samostojnega učenja; vsako od stopenj (1. odločitev za učenje, 2. sprejemanje informacij, 3. obdelava informacij, 4. uporaba informacij v praksi) avtor podrobneje analizira, prav tako prikaže pomen navodil za samostojno učenje, saj različni izvori učenja

vsebujejo različna didaktično ustrezna navodila. Razčleni in naniza pravila, ki jim mora samoučeči se posameznik slediti, in spregovori o pomenu svetovalne vloge učitelja, ki je pri samostojnem učenju drugačna kot pri oblikah običajnega šolskega poučevanja. Pri samostojnem učenju učitelj ni izvor informacij, temveč le daje navodila, nasvete in povratne informacije o napredovanju posameznika pri učenju. Tu pisec prikaže še nekatera načela vodenja pri samostojnem učenju, ki so jih priporočili pomembni teoretiki.

Avtor ugotavlja, da je uspeh posameznika pri samostojnem učenju v veliki meri odvisen od didaktične oblikovanosti izvora učenja in ker so viri večinoma pisni teksti, v četrtem delu knjige prikaže učenje s teksti, ki vsebujejo različne stopnje didaktične dovršenosti.

Knjiga nudi bralcu hiter in eksakten vpogled v problematiko samostojnega učenja in bo zagotovo v pomoč vsem, ki so se namenili aktivno spoprijeti s samostojnim učenjem, tako učencem kot učiteljem.

Tanja Šulak